

## UZASADNIENIE

Skazany M. R. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania jednostkowe z wyroków:

1. Sądu Rejonowego w Łomży II Wydziału Karnego w Ł. z dnia 17.01.2007r. sygn. akt II K 469/06 za czyn z art. 58 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 9 października 2006r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 10 października 2006r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, zarządzoną postanowieniem z dnia 31.05.2017r. - podlegającą wykonaniu w okresie od 10.01.2020r. do 09.01.2022r.;

2. Sądu Rejonowego w Łomży VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w K. z dnia 21.04.2016r. sygn. akt VII K 17/16 (data uprawomocnienia 27.07.2016r.) za czyn z art. 56 ust.3 w zw. z art. 12 kk ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od stycznia do listopada 2014r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wykonywaną w okresie od dnia 23.10.2017r. godz. 14:30.

### **Sąd zważył co następuje:**

Zgodnie z dyspozycją art. 569§1 kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Warunki, kiedy możliwe jest orzeczenie kary łącznej określa z kolei art. 85 kk. W myśl art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”, w brzmieniu nadanym ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Jako, że wyrok w sprawie VII K 17/16 uprawomocnił się po dacie wejścia w życie nowelizacji z dnia 20 lutego 2015r. w niniejszej sprawie ma zastosowanie art. 85 kk w obecnie obowiązującym brzmieniu. Stosownie do jego treści - w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 2015r. - jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Zgodnie natomiast z §2 ww. przepisu podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1. Oczywiście jest przy tym, że przepis art. 4§1 kk nie czyni względniejszym dla skazanego przepisów obowiązujących uprzednio, gdyż wydanie wyroku łącznego nie byłoby w ogóle w oparciu o nie możliwe z racji popełnienia kolejnego przestępstwa po dacie wydania pierwszego wyroku skazującego.

W przedmiotowej sprawie zaistniały zatem przesłanki do wydania wyroku łącznego wyłącznie na podstawie przepisów art. 85 kk w wyżej przytoczonym obowiązującym aktualnie brzmieniu.

Połączeniu w wyroku łącznym podlegały zatem skazania Sądu Rejonowego w Łomży II Wydziału Karnego w Ł. z dnia 17.01.2007r. sygn. akt II K 469/06, którym wymierzono skazanemu M. R. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, zarządzoną postanowieniem z dnia 31.05.2017r. podlegającą wykonaniu oraz Sądu Rejonowego w Łomży VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w K. z dnia 21.04.2016r. sygn. akt VII K 17/16, którym wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, aktualnie wykonywaną.

Zgodnie z dyspozycją art. 86§1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Tym

samym sąd mógł wymierzyć skazanemu M. R. karę pozbawienia wolności w przedziale od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ustalając wysokość kary łącznej pozbawienia wolności sąd miał na względzie treść przepisu 85a kk stanowiącego, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Z istoty kary łącznej wynika, iż może być ona wymierzona przy zastosowaniu zasad absorpcji, kumulacji bądź też zasady asperacji.

Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi skazaniami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Sąd powinien rozważyć także, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (tak m.in. SN w wyroku z 25.10.1983r., IV KR 213/83, OSNKW 1984 nr 5-6, poz.65; Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 9.05.2001r., II Aka 63/01, Prok. i Pr. 2002/7-8/20). Na wymiar kary łącznej nie ma przy tym wpływu ani stopień zawinienia ani stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw. Decydujące znaczenie ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (tak Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 29.09.1998r., II Aka 98/98, OSA 1999/3/20).

Sąd łącząc jednostkowe kary orzeczone wobec skazanego we wskazanych wyżej wyrokach wziął pod uwagę, iż czyny, za które M. R. został skazany przedmiotowymi wyrokami to czyny podobne – przestępstwa narkotykowe. Sąd wziął nadto pod uwagę, iż proces resocjalizacji M. R. przebiega bez zakłóceń – wskazuje na to zarówno fakt braku karalności skazanego po wydaniu wyroku w sprawie VII K 17/16, jak też pozytywna opinia z zakładu karnego, w którym M. R. odbywa karę pozbawienia wolności (k. 68). W opinii tej wskazano m.in., iż skazany przejawia krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, nie przynależy do podkultury więziennej i nie był karany dyscyplinarnie. Skazany przed rozpoczęciem odbywania kary pozbawienia wolności uzyskał przy tym stałe zatrudnienie, które nie ustało na chwilę orzekania. Są to zatem czynniki prognostyczne przemawiające za orzeczeniem kary łącznej zbliżonej do zasady absorpcji.

Mając na uwadze powyższe względy, jak również konieczność wdrożenia kształtowania przez karę przekonania – zarówno w środowisku sprawcy, jak i w środowisku pokrzywdzonych – że prawo jest konsekwentnie stosowane, a sprawca zostanie sprawiedliwie ukarany, sąd uznał, że najbardziej celowym jest zastosowanie zasady pośredniej pomiędzy absorpcją a kumulacją, czyli zasady asperacji, jednakże w wymiarze zbliżonym do zasady pełnej absorpcji. Tylko bowiem taka kara spełni swe cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

Biorąc pod uwagę powyższe sąd – łącząc skazanemu M. R. kary jednostkowe orzeczone mu w wyrokach Sądu Rejonowego w Łomży II Wydziału Karnego i Zamiejscowego Wydziału Karnego w K. objętych wnioskiem skazanego wymierzył skazanemu karę łączną w wysokości 3 lat pozbawienia wolności. W ocenie sądu orzeczone wobec skazanego kara łączna jest karą adekwatną, uwzględniającą wszystkie zasady wymiaru kary łącznej. W pozostałej części połączone wyroki pozostawiono do odrębnego wykonania.

Ponadto na podstawie art. 577 kpk zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach VII K 17/17 i II K 469/06.

Jako, że skazany korzystał z pomocy obrońcy z urzędu sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D. maksymalną stawkę 150% wynikającą z §17 ust.5 w zw. z §4 ust.1i2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, powiększoną o podatek VAT.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną skazanego, który aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności i nie pracuje oraz rozmiar pozostałej mu do odbycia kary pozbawienia wolności, Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

## ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego z pouc. o apelacji